

Úr barmarfullum bikarnum hann dreypti af
bjóst við átökum og bráðin væri þar
Fikaði sig nær í mannskoginum fær
Fingurnir gældu við stofna undir pilsni niðri í hæl
Ilmur tælir dýrið hið illa nálgast ört
inn í veiði lendum alltaf er nóg af, æti út í mörk
Klær á öxlum og kuldahrollur læðist að
kveikir samt þá loga sem leika við nára og aftur á bak
Dansinn hann þá gengur frá degi þar til nótt
Djöfullin laumar kossi og á engil sækir sótt
Minnig morkin af eitri, sem hann þá gaf
Mærin þá lögð miður meðan han gerði þaf
Ljóta sagan um ljúfa dys sem brann
Laut þar undan þúkanum sem hvítar svaninn fann
Aurinn, blautur andardráttur sássaukinn hann er
Auðveldast væri að kveðja andann en í sorgina hún fer
Klær á öxlum og kuldahrollur læðist að
kveikir samt þá loga sem leika við nára og aftur á bak
Dansinn hann þá gengur frá degi þar til nótt
Djöfullin laumar kossi og á engil sækir sótt
Bundinn er nú bestarkinn við blautan þræslótta
bítur klórar kastast um endalokin móta
Eftir situr ein og grá er ráðýrið fer á stjá
Eins og eldur í sinu hann finnur þær og sviður
Hjálpaðu mér heilagur að finna vopu í mína hönd
Hörð mun hefndin verða sigtuð verður jörð
Karlynjan kreppti hnefa högginn, dundu óð
Skorinn af kyndilinn, afvopnaður rauðum polli stóð
Klær á öxlum og kuldahrollur læðist að
kveikir samt þá loga sem leika við nára og aftur á bak
Jötnar héldu á júdasi í vagninn leiðin lá
jarðaður í votri gröf í norður Reistará
Því hel mun ávallt finna þig...
Reyinn því að minna mig...
Því hel mun ávallt finna þig...
Reyinn því að finna mig...